

Zenská Hlídkka

ky se pro pravdu zlobí. Ve váš ústě pro tentokrát končí!
(Ctění přítelkyně!) Vítáme vás po dlouhé době opět do kroužku dopisovatelek a doufáme, že vašeho příkladu budou dopisovatelky a dopisovatelé následovat. Srdce dělá vás zdraví a na další, časté dopisy vašo se těší —
Pořadatelka.

F. J. Vávřová, Cheyenne, Wyo., 24. října 1920. — Ctění vydavatelé "Pokroku Západu"! Jelikož pozoruji, že mně dochází předplatné, zašlám vám zároveň s tímto několika řádky \$4.00, a bych si zase zajistila správnou dodávku "Pokroku", který se mně velmi zamlouvá. Pokaždé si všechny dopisy ráda přečtu, ale nerada píši. Takto ale myslím, že by "Pokrok Západu" neměl v žádné československé domácnosti chybět. Přítomně máme zde počasí krásné, ba skoro až příliš suché. Přeji vám mnoho nových předplatitelů a též zdravím celý váš personál a všechny čtenáře.
(Díky za předplatné a uznání našemu časopisu. Zaveděte se, ctění přítelkyně, čtenářů, když příležitostně zavítáte dopisem do "Zenské Hlídkky" a sdělíte, jak tam v té naší krajině pokračujete. Za laskavou ochotu jménem čtenářů a dopisovatelek předem děkuje vám a srdečně vás zdraví —
Pořadatelka.)

Kateřina Klepťková, Deslacs, No. Dak., 25. října 1920. — Ctění vydavatelé "Pokroku", laskavě promiňte, že jsme se s odsláním předplatného pozdrželi. Posíláme vám nyní \$2.00, jako předplatné na šest měsíců. "Pokrok" nám správně došlo, proto i nadále zůstáváme odběrateli a mimo to se nám velmi zamlouvá, ježto jest v něm hojnost časové, poučné a zábavné čtení, tak že si jej vždycky rádi přečteme. Až nám za půl roku předplatné dojde, pak si zase znovu předplatíme, neboť nechceme bez "Pokroku" být. O farmářství vám nemůžeme nic sdělit, ježto nefarmářme a novinek se zde málo dovím, neboť jsme zde jediní Češi. Doufáme, že nám bude "Pokrok" na dále správně docházeti a na konec všechny upřímně zdravím.
(Vážíme si vašeho uznání a rovněž děkujeme vám, ctění přítelkyně, za zaslání předplatného. Přeš to, že nefarmářme, přec můžete časem se čtenáři sdělit i o poměrech ve vašem okolí a rovněž i o svých zkušenostech. Srdce dělá vás —
Pořadatelka.)

KOUTEK — Pani Radová
Pani Šimkové z Kansasu odpovídám tolik, že v sebeobraně má každý právo použít jakékoli zbraně, ať je to puška, bambítka nebo nůž.
Milá pani Radová! Předně žádám za omluvu, že i já vás obtěžuji. Jsem vdovec a rád bych se oženil již k vůli dětem, což bych prosil o váš úsudek, zda-li by bylo lépe pro mne i děti se oženit, anebo si zjednat jen hospodyně. Za radu předem děkuji — Vdovec.
Odpověď Vdovci: Neznajíce vašich poměrů, ani okolností, mohu vám jen radit k opatrnosti. Bylo by pro vás i děti výhodné se oženit, ale pouze tehdy, kdyby se vám naskytlá příležitost nalézt ženu, která by byla dítčím skutečně milující matkou. Dnes však jest velice málo žen, které by se obětovaly. Proto bych vám spíše radila hospodyně, jež by se starala svědomitě o zaopatření jich a pakli by nekonalá povinnosti na ni vložaná, tož můžete vždy učiněti změnu, ale se ženou by to tak lehko nešlo.
Ctění pani Radová! Jsem dívka 16 roků stáří, mám nevlastní matku, která mně stále poroučí a peskuje, když jdu někým k muzice nebo s kamarádkami. Myslí, že dělám dobře a že jí mám poslouchat! — Dívka.
Odpověď Dívce: V tomto případě bych vám radila poslouchati vaši matku, třeba byla nevlastní. Dívčata ve vašem věku nemají ještě tolik zkušeností v živo-

te, aby mohla samostatně jednati a proto je lépe pro ně, poslechnou-li svoje pěstouny, kteří zaisté dbají prospěchu dítčím svěště. Až budete starší, nebudete litovati, pakli poslechnete rady své, třeba nevlastní matky, která to s vámi dobře myslí.
* * *

Z KUCHYNE

Banany s citronovou šťávou.
Umij a očiš banany do sucha, utřiž konce, banany rozřízni po délce i se slupkou na půlky, ovoce pak rozřež přes příe na malé kousíčky, tak aby slupka ostala celá, pokrop citronovou šťávou, posyp hojně mletým cukrem, dej to i se slupkou na stůl.
Pečené banany s hroznkami.
Oloupej banany, rozřízni je na půlky a dej je na polévany pekáč, neb talíř, posyp je trochu cukrem a citronovou šťávou, přidej k nim pár hroznků a podle trochu vody, jen co by se dno nádoby pokrýlo; přikrej je a peč až změkne, as dvacet minut, každých pět minut je polévej vodou v pekáči.
Pečené banany s mechynkovým (cranberry) syrobem.
Oloupej banany a celé polož do nádoby k pečení, na každý dej kousek másla, dej je do mírně rozpálené trouby a nech je tam as půl hodiny, často je polévej syrobem s cranberry. Na tabuli k nim též podej toho syrobu.
Pečená jablka se syrobem z javorového cukru.
Oloupej jablka a prostředky z nich vyjmi, dej je na kastrolek do prostředka každého jablka vlož kousek bananu, polej je asi koflíčkem vody a koflíčkem (maple syrup) a dej k nim kousek citronové kůry. Přikrej je a peč v mírné troubě, až změknou, často je polévej. Vyndej pak jablka pozorně, aby ostala celá, syroh nech povařit, až se táhne, polej jim ta jablka a nech je hodně schladnout, podávej je pak s uslehanou smetanou, do níž přidej trochu javorového syrobu.
* * *

Naše Beseda

HUMBOLDT, NEBR., 20. října 1920. — Přikládám předplatné \$2.50 na "Pokrok", který mi laskavě zaslejte nyní do Humboldt. Jak vám nepochybě již známo, rozhodl jsem se vrátit do Nebrasky a do českého okolí, neboť v Lafayette, Ind., kde jsem působil jako profesor v lesnickém oddělení zemědělské koleje, se mne mezi pouze Američany již hodně stýskalo. Zde jsem vykoupil železný a nábytkový obchod, k němuž hodlám přidati z jara též barvy. Humboldt se nám velice líbí a doufám, že zde budeme úplně spokojeni. Obzvláště se těšíme na širší známost se zdejšími Čechy, kterých jest v Humboldt, Table Rock, Duhois a okolí hojně usazeno. Hodlám užívat zde svoji devítiletou zkušenost v "extension" zemědělské práci, kterou jsem nabyt mezi farmery v Indianě. Obzvláště rád bych vypomohl, jak bude možno, zdejší českým farměrům. — Se srdečným pozdravem.
F. J. Pípal.
* * *

TOPEKA, KANSAS, dne 24. října 1920. — Ctění red. "Pokroku"! Než mi vymizí první dojmy ze soudní síně, kdež jsem poprvé v životě svém zasedal jako porotce, chei sdělit se čtenáři "Pokroku" mé dojmy. Než jsem zasedal, dobrosrdečný krajan mi nedal mnoho očekávat: Americké soudnictví je prý zvrácené; kdo má dost peněz, vyhraje; kdo nemá, prohraje. A poněvadž již dříve často slyšel jsem takový výnos od krajanů, soudím, že u některého takový názor dosud panuje a já bych rád dal svědectví na druhou stranu.
Ve všech důležitých rozepřích v Americe, kterákoli strana může si požádat o porotu na rozhodnutí. Proto ve všech důležitých věcech vláda sestává v zákoně a v porotě. Není-li rozhodnutí, jaké má býti, nemusí to býti proto, že zákon není, jaký má býti, ale že jednotliví lidé, jací zasedají na porotě, nejsou, jací mají býti. Než soudce, který porotě rozepři osvětluje, není, jaký má býti. Zkrátka, vláda v Americe jáme my s naší vládou taková, jaká má býti, je to proto, že nejsem my, jací máme býti.

Slyšoval jsem vždy pesimistický soud o světě a o soudní síni zvlášt. I dědeček můj, až snažil se jednat spravedlivě s lidmi, byl o světě velmi pesimistický. "Pravda v světě malé místo má," opakoval z bratrské jedné písničky. Ale jediný den v soudní síni strávený dá nám podnět k první víře, že pravda konečně a vždy vítězí; že lež má "krátké a křivé nohy" a pravda jí prudce dostihuje. Co nejvíce padá do oka, je, že lež je sketovská, pokrytecká, kdežto pravda je smělá a otevřená. Již to, že lež nikdy se nechce ukázat ve své podobě, ale vždycky hledí se příkryt pláštěm pravdy, aby prošla za pravdu, ukazuje, jak lež sklání se majestátním žezlu pravdy, a tím sama vadává pravdě královskou čest. A byt na čas v tom přestrojení oklamala, ví, že osud její je zpečetěn, jakmile škaboška jest strážena. Pravda škabošky nepotřebuje.
Než lež je více osobní, vycházející od osob—lhářů. Tedy lháři, lhouce a hledíce líti své dáti ráz pravdy, sklánějí se před všemocným žezlem pravdy. Bismarek, který pro Vaterland lhal, radil, že, když se lidu lže, musí se té lži dáti náter pravdy. Tím Bismarek uznal, že pravda v lidu vládnou mocněji, nežli on. A kdyby Kaiser sebe více Bismarcka byl nemávil, děl, v jedné věci ho následoval: Když lidu německému lhal, hleděl všemožně té lži dáti náter pravdy. A tím i on mocně svědčil, že pravda má větší moc v lidu německém, než on sám. A když lid německý seznal, že Kaiser lže, tu Kaiser musil utéci.
Jestli se tedy někdy zdá, že "pravda v světě malé místo má," je to jako kdyby byl panovník sičce moený, přímý a spravedlivý, ale měl velikou říši a mnoho lidí v ní, kteří podloudně své účele by dosahovali předstíráním, že to ono, s čím přicházejí, jest osobní prohlášení panovníka. Na čas by prošli, ale ovšem konečně by je panovník dostihl a ztrestal. Jak často snahy nejlepšího panovníka byly ničeny ničemnými podřízenými! A tak pravda, ač královská, přece ne hned vždy může dopadnouti přestupníky, již pod jménem jejím falešně jednají.
Já jsem si ze soudní síně odnesl dobrý pojem o soudech, s nimiž jsem přišel do styku. Žádný ze třech zdejších soudců (soudce města Topeka a dvou soudců současných distriktního soudu) neměl sám nikdy s nikým soud. Vyjma, že soudce soudu Topeka, dokud byl studentem, rád si zapjel s bicyklem někdy na chodník a jednou ho policista chytil a musil zaplatit \$1 pokuty. Všichni tři, jak je znám, jsou gentlemani na slovo vzati a divil jsem se jejich trpělivosti a přívětivosti při všech okolnostech, ač také jako "buldog" dovedou zapnout, kde je třeba a hájíti důstojnost svého úřadu. V soudních síních distriktního soudu je sedm podobizen bývalých soud. Jeden byl již sedivý s dlouhými bílými vousy. Kdybych hledal někde vzor pro podobu Mojžíše, jiné podobizny bych dále nehledal, stana u této. Proto rovnaje tyto soud s názorem běžným, jež jsem jako chlapec mezi českým lidem slyšel a o soudech a advokátech, musím dojít k závěru, že lid v Čechách musil znáti jinačí soude. Ovšem, na lidský soud nemůže se tu mnoho dát; kdo se soudy ničeho nemá, ten o sudích nemá čeho mluvit; a kdo se soudy co má, obvyčejně aspoň v půl pádech v rozepřích majetkových a ve všech pádech při všech trestních, slyší od soudce nemilý ortel a takový nikdy o soudeci dobře mluvit nebude.
Než ať je tomu jak chce, mne by ani nenapadlo, abych od těchto amerických, demokratických soudců chtěl se odvolávati k soudcům v některé zemi evropské. Zvláště nechtěl bych se odvolávati k soudu Lenina a Trockého. Zásada Leninova je, že většina lidí je náklonnosti, zlé, pravdě nepotřebující, nad nimiž se musí vládnout terorem. Americká ústava ale založena je na víře, že většina volí pravdu a spravedlnost a proto i ve trestních věcech, kde se má rozhodovat o životě a smrti člověka, bývá se rozsudek z mojí soudce, jedince a dává se do mojí dvanácti porotců s předpokládem, že dvanácte porotců spravedlivěji rozhodne, než průměrný jednotlivec, při úsuz-

Trinerovy Léky

nejsou v dosahu prohibice

Ti, kdo potřebují léku proti žaludečním potížím, zácpě, špatnému trávení, nadměrné bolesti hlavy, nervosní drážlivosti, povšechné malátnosti a pod., uslyší rádi, že

Trinerovo Léčivé Hořké Víno

nepadá pod právomoc prohibičních zákonů. Formule tohoto léku byla pečlivě přehlédnuta, a United States Revenue Department ve Washingtoně, D. C., dne 2. května 1919 ji poznovu prozkoumal a schválil. Stejně stalo se s formulí

Trinerovy Angeliky Hořké

jež rovněž poznovu uznána za lék, jenž nepadá v obor nápojové prohibice. Pravě nám p. Rev. Skoček z Jarell, Tex., píše v listě z 30. dubna, jak výborně mu Angelika Hořká pomáhá při zotavování se z velmi těžké influenzy. Již před lety mu jednou pomohla, a nyní si na ni vzpomněl a vděčně uznává její výtečný účinek.

k dostání ve všech lékárnách.

Joseph Triner Company

velkovýroba léků

1333 43 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

je možno, že by mohl se nechat převrátit a očekává se, že dvanácte mužů nikdy nelze všechny převrátit, ba že u nich pravda a spravedlnost rozhodne. Je-li většina zkažená, pak ovšem zemi běda!
V prvním případě mého zasedání a vynášení rozsudku byli jsme čtyři proti dvěma a zdálo se nepřístupně rozdělení; konečně jeden se k nám přidal a druhý zůstal rozhodně dlouho sám. A zdálo se, že se nesejdem. Ale konečně, po delším argumentu, i on se poddal a tak jsme dali výnos jednohlasný. Člověk měl platit \$600; věc byla zamotaná a osud jeho i strany žalující ležel v našich rukou. A rozhodli jsme podle toho, jaký většina nás měla názor. Tak denně Americe rozhoduje sobě podle toho, jaká je a nemá si tudíž nač stýskat. Teď, když Českoslované jest z moji rakouské, bude sama určovat osud svůj tím, co sama je. Jen oživení Husovy lásky k pravdě ji zachová. Imperialistická vláda německá se svou lživou diplomacií stala se nemožnou. Proletář-

ská vláda ruská, nemáje pro jiné země než podsok a klam, vyloučena jest od jakýchkoli ohledů a víry národů jiných. Jakou měrou měříte, bude vám odměreno, — co se rozsívá, bude se žít! S úctou —
Jan Rundus.
* * *

jsem budovu a tu též viděl jsem tu pověstnou Coxeyovu armádu plouvoucí na lodích. Nemohu si říci, za jakým účelem jeli k prezidentu, vim ale, že tehdy panoval hlad a hlad. Doufám, že jest mnoho čtenářů, kteří se na ty příběhy pamatují a kteří by si nyní měli vzpomenouti na tu demokratickou administraci. Domnívám se, že dali by své hlasy člověku, jehož zásady směřují pro dobro amerického lidu a to jest senátor Harding a co čtenáři budou tyto řádky čísti, přičti nás prezident. Já přítomně pracuji pro vládu, jsem totiž na rezervaci kovář povoláním a při stávajících poměrech mně něčeho nezbyvá, než jenom to živobytí a jsem při řemesle již po 22 roky zaměstnán, teď ale jest to nehorší. Nyní ale musím dopis ukončit; jsem již 73 roky starý, těžkou práci sedřený a tak to psaní již mně tak nejde. S pozdravem na všechny, znamenám se,
Josef Pípal.